

Carrer d'Anselm Clavè

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'Anselm Clavé, s/n.
Emplaçament A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 145

Coordenades:

Latitud: 41.60803
Longitud: 2.28881
UTM Est (X): 440741
UTM Nord (Y): 4606502

Classificació

Número de fitxa 08096 - 253
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:
[Camí Ral / Camí de Barcelona](#)
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Descripció

Principal carrer de Granollers a la zona del primer eixample (finals del segle XIX), derivat de l'antiga carretera de Barcelona a Vic. Hi trobem alguns dels principals edificis de Granollers, i hi ha representats alguns dels moviments arquitectònics dels darrers cent anys. Tradicionalment s'ha dit que és l'aparador de la ciutat, principalment en el tros de les places del Bestiar o de can Sínia (oficialment de Maluquer i Salvador) i la plaça de la Corona. Aquest eix, darrerament, està patint un fort procés de transformació amb la proliferació de construccions de substitució.

Els edificis al carrer d'Anselm Clavé són de molt diferents tipus constructius. En general, de millor construcció i aparença que els dels carrers interiors dels eixamples. Els edificis que s'han fixat són:

Números SENARS: 1 (Fonda Europa), 3 (ca la Sila), 5-7 (can Quirze), 13, 15, 23 (casa Garrell), 27, 29 (casa Torradabella, 1902, antics números 57-61), 33 (1917, can Ferro, cal Gall), 39 (decoració i reixes, can Serra forner), 47, 55 (casa de veïns amb decoració), 57-59-61-63 (grup de similars característiques), 81 (forn de l'Espinassa molt reformat, on s'ha reproduït l'antiga placa del carrer que avui es troba al Museu).

Números PARELLS: 2 (can Pinta sol), 30 (casa Esteve Rodoreda), 32 (can Xirau), 40-42 (Museu de Granollers), 48, 50, 56, 58, 62 (casa de veïns, ca l'Espadenyer de Blanes), 70 (façana interessant).

Observacions:

L'animació, la bullícia, el tràfic interior i de pas són constants i d'un bigarrament atúidor. Com deia Pere Blasi i Maranges "com si les gents de Granollers haguessin nascut en un lloc de fira permanent" (BLASI, 1929). Segons Amador Garrell, La Porxada és el símbol de la Vila, la carretera de la ciutat (GARRELL, 1929).

Història

El precedent d'aquesta via de comunicació és el camí Ral de Barcelona a Vic, que es va traçar sobre una via romana. Aquest camí Ral, transitat per animals de bast, carretes, carros i diligències, va ser substituït el 1848 per la nova i actual carretera, traçada prop de les primeres cases bastides a l'eixampla a partir de l'any 1835. La carretera, però, en el casc urbà discorria per un traçat més a llevant del camí Ral (BAULIES, 1965). La carretera va donar peu a l'actual carrer d'Anselm Clavé i altres que segueixen el seu traçat.

El pas de la carretera de Barcelona a Vic va ser el revulsiu que necessitava la ciutat per trencar definitivament els seus lligams amb el passat. Tot just s'havia iniciat el procés d'enderroc de la vella muralla, amb la intenció d'engrandir el seu perímetre edificat i poder fer front a les noves perspectives de creixement que es començaven a albirar. Les obres van començar l'any 1834, d'acord amb un projecte de 1799, el qual va haver de ser immediatament ajornat com a conseqüència de la Guerra del Francès. Més tard, van ser les guerres carlines la causa d'una nova paralització i no va ser fins a l'any 1841 quan, de nou, es reprengueren els treballs. En un primer moment, i tal com es va fer públic l'any 1842, el seu traçat estava previst passar pel darrera de la serra del Congost, des del Pontasco -la cruïlla entre la carretera de Barcelona i la de l'Ametlla- fins a Bellullà i l'Ametlla per pujar als cingles de Bertí, Centelles i Vic. En tractar-se d'una via amb vocació militar, l'estratègia aconsellava allunyar-la dels llocs emboscats.

La nova carretera es va inaugurar l'any 1848, per ordre reial. Al seu pas pel terme municipal l'itinerari es bifurcava: un ramal seguia el seu recorregut cap a l'Ametlla, mentre que l'altre ho feia pel Coll de la Manya i circulava longitudinalment a molts pocs metres del casc antic. Després seguia cap a Les Franqueses del Vallès i la Garriga, on s'unia amb l'anterior traçat. La carretera ha esdevingut l'eix sobre el qual ha pivotat el creixement urbanístic granollerí. Suposà, des d'un primer moment, el símbol de la modernitat. S'hi instal·laren les edificacions importants i els principals comerços i serveis financers que una ciutat en plena puixança requeria (HOMS, 1995).

L'antiga carretera en el seu tram urbà compacte ara està dividida en diferents carrers. De sud a nord: carrers Francesc Macià, Alfons IV, Anselm Clavé, Joan Prim i Primer Marquès de les Franqueses. Tot i això, en certa manera el seu nom continua sent "la Carretera".

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

BLASI I MARANGES, Pere (1929). "El nostre tribut" La Gralla, Vol. 3, La Carretera i el mercat, Granollers.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL, Amador (1929). "Editorial" La Gralla, Vol. 3, La Carretera i el mercat, Granollers.

HOMS I COROMINAS, Josep (1995). *Granollers. Retalls d'Història Urbana*. Granollers: Tarafa, Editora de Publicaciones, S.L. Revista del Vallès.

